

med denne Undervisning. Det forekommer mig, at der slet ikke er Grund til særlig at lette Afgangen til Undervisningen i de lærde Skoler ved at sætte en Betaling, der ikke staar i Forhold til, hvad der bydes. Man drager derved en Mængde Folk til at gaa den studerende Vej, og jeg er enig med Mindretallet i, at der ikke er Anledning dertil nu. Naar vi dog ikke have kunnet følge Mindretallet i disse bestemte Forslag, er det, fordi vi ikke se, hvorledes det er muligt for os her nødtvungen at fastsætte, hvilken Sum disse Elever skulde betale. Vi finde det rigtigt, at der betales noget Mere, men vi mene, at der bør gives Ministeren Veilighed til at forhandle med vedkommende Anstalters Bestyrelse, førend vi kunne gaa ind paa en bestemt Forhøielse af Kontingenterne. Disse Anstalter have jo mere eller mindre en vis Selvstændighed, og det er i mine Dine fundt og rigtigt, at de have en vis Selvstyrelse, og anerkendes dette, bør Ministeren dog have forhandlet med Bestyrelserne, forinden vi skride til at fastslaa, hvad der skal betales for Undervisningen, idet der jo er mange Hensyn at tage, som vi ikke kjende i dette Dieblif. Men hvad man end dommer herom, saa forekommer det os ialtfald fornøftigt, at man, forinden det slaas fast, lader Ministeren have nogen Tid til at overveje og undersøge dette Spørgsmaal. Det er af disse Grunde, at vi, om flere af os end slutte os til Tanken i Almindelighed, ikke kunne følge Mindretallets Forslag og derfor maa fraraade nu at fastslaa en saadan Forhøielse her i Finantsloven. Til andre Bemærkninger vil jeg vistnok senere komme tilbage, naar jeg har hørt det ærede Mindretal udtale sig.

Berg: Jeg skal paa Mindretallets Begne begrunde nogle af de foreliggende Endringsforslag i dette Afstift af Budgettet. Under Nr. 24 har et Mindretal foreslaaet at negte 1,100 Rd. af den Sum af 1,900 Rd., hvormed Bevillingen til Universitetets Bibliothek forlanges forhøiet. Hidtil har der været bevilget 1,900 Rd. dertil, og man har uden nogen som helst yderligere Begrundelse anført i Anmærkningerne, at det vilde være passende at give det Dobbelte. Mindretallet erkjender, at

det er et forholdsviis ringe Beløb, som bydes, og at det paa nogle enkelte Hundrede Daler nær ikke er let at sige, hvad der vil være passende, men man har — som ogsaa berørt af den ærede Ordfører — ment, at man med en større Samvirken mellem Bestyrelsen for det store kongelige Bibliothek og Universitetsbibliotheket vilde kunne opnaa et heldigere Resultat, end nu er Tilfældet, saa at man vilde kunne komme ud af det med den Sum, som er anført paa begge disse Budgetter, og naar Mindretallet derfor allerede i indeværende Aar gaar til pludselig at forhøie denne Konto med omtrent 50 pCt., nemlig 800 Rd., et Beløb, som tilbøielig gaar med til andre Ting ved Bibliotheket end til selve Boganskaffelsen, har man ment at have stillet sig saa liberalt overfor dette Spørgsmaal, som det kunde forlanges, og som de Grunde, der ere anførte for en Forhøielse, kunde tilraade. Det henstilles nu til det ærede Thing, hvad det i saa Henseende vil gjøre; det er jo ikke noget Kapitalspørgsmaal. Under Nr. 27 har et Mindretal foreslaaet at nedsette Summen til videnskabelige Formaalets Fremme med 150 Rd. Under Behandlingen iffor af Lønningsloven for Universitetets, Kommunitetets og den polytekniske Læreaanstalts Embedsmænd havde vi jo megen Forhandling om den Medhjælpsum, der skulde fastsættes for Universitetet, navnlig angaaende et Beløb paa 500 Rd., hvormed Ministeriet forlangte Budgettet fra tidligere Aar forhøiet, og som skulde anvendes til en vis bestemt Mand som Assistent ved det naturhistoriske Museum. Dengang gif man ind derpaa, uagtet det i det Hele var noget Extraordinært, eftersom Museumsraadet ikke engang forlangte denne Forhøielse, men paa Grund af de Oplysninger, som da foreslaa, og den Maade, hvorpaa Forholdene stillede sig, gif man ind paa at forhøie denne Medhjælpsum. Nu har det stødt Udvalgets Mindretal atter at se et Beløb til den samme Mand. Det er jo ikke nogen Sag af videre stor Betydning, men man har blot villet bringe den frem her til Afstemning. Søvrigt tror jeg, at Mindretallet erkjender, at forsaavidt man skal tale om enkelte Personer og ikke om, hvilket Beløb der i Almindelighed skal anvendes